U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci navrhovatelů: **a) Městská část Praha – Křeslice,** se sídlem Štychova 2, Praha 10, **b) Ing. P. Š., c) Z. Š., d) J. K., e) A. S., f) Ing. Z. L., g) K. Ř.,** všichni zast. Mgr. Vítězslavem Dohnalem, advokátem, se sídlem Příběnická 1908/12, Tábor, proti odpůrci: **Středočeský kraj,** se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – zásady územního rozvoje Středočeského kraje, schválené usnesením zastupitelstva Středočeského kraje ze dne 19. 11. 2011, č. 4-20/2011/ZK, v části vymezení záměru D054 – Koridor propojení Vestec (11/603) – Újezd (D1), tzv. Vestecká spojka, v řízení o kasační stížnosti navrhovatelky a) a o kasační stížnosti odpůrce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 26. 2. 2013, č. j. 50 A 24/2012 – 64, o kasační stížnosti odpůrce

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti odpůrce **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti odpůrce.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem ze dne 30. 11. 2012 navrhovatelé navrhli, aby soud zrušil opatření obecné povahy – zásady územního rozvoje Středočeského kraje, schválené usnesením zastupitelstva Středočeského kraje ze dne 19. 11. 2011, č. 4-20/2011/ZK, v části vymezení záměru D054 – Koridor propojení Vestec (11/603) – Újezd (D1), tzv. Vestecká spojka (dále též „napadená část opatření obecné povahy“), a současně odpůrci uložil nahradit navrhovatelům náklady řízení.

[2] Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 26. 2. 2013, č. j. 50 A 24/2012 – 64, výrokem I. odmítl návrh navrhovatelky a) a výrokem II. zrušil napadenou část opatření obecné povahy co do textového i grafického vymezení. Současně výrokem III. uložil odpůrci povinnost zaplatit navrhovatelům b) až g) na náhradě nákladů řízení částku 73 487,40 Kč, výrokem IV. rozhodl, že ve vztahu mezi navrhovatelkou a) a odpůrcem nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení a výrokem V. rozhodl o vrácení soudního poplatku ve výši 5000 Kč navrhovatelce a).

[3] Proti rozsudku Krajského soudu v Praze se odpůrce (dále též „stěžovatel“) bránil kasační stížností ze dne 12. 3. 2013, kterou rozsudek napadl v rozsahu výroků II. a III. Současně sdělil, že uplatňuje důvod pro podání kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž s ohledem na rozsah spisového materiálu a dokumentů k napadenému opatření obecné povahy podává toliko blanketní kasační stížnost, jejíž konkrétní důvody doplní dodatečně.

[4] Proti rozsudku Krajského soudu v Praze se vedle odpůrce bránila i navrhovatelka a) kasační stížností ze dne 14. 3. 2013, podanou z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., ve které navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil v rozsahu výroků I. a IV. a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[5] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 14. 3. 2013, č. j. 4 Aos 1/2013 – 44, odpůrce jako stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost, který podle položky 19 Sazebníku poplatků (příloha zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů [dále jen „zákon o soudních poplatcích“]) činí 5000 Kč. Současně jej poučil, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení o kasační stížnosti odpůrce zastaví podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.

[6] Usnesení, kterým byl vyzván k zaplacení soudního poplatku, bylo stěžovateli doručeno dne 22. 3. 2013 a téhož dne nabylo právní moci.

[7] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. „*soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon,*“ přičemž poznámka pod čarou odkazuje například na zákon o soudních poplatcích. Toto ustanovení je na základě § 120 s. ř. s. třeba přiměřeně užít i pro řízení o kasační stížnosti.

[8] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích „*jde-li o poplatek za řízení, vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti.*“ Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích „*nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.*“

[9] Vzhledem k tomu, že v projednávané věci nebyl poplatek za kasační stížnost zaplacen současně s jejím podáním, Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 14. 3. 2013 stěžovatele vyzval k jeho zaplacení ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení usnesení a současně jej poučil, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení o jeho kasační stížnosti zastaví. Usnesení bylo stěžovateli doručováno do datové schránky s identifikátorem ID DS: keebyyf, jejímž prostřednictvím stěžovatel v předcházejícím řízení činil svá podání a se soudem opakovaně komunikoval. Z potvrzení o doručení do datové schránky, vztahujícího se k předmětnému usnesení a k němu ve spise připojeného, se podává, že toto bylo stěžovateli doručeno přihlášením do datové schránky dne 22. 3. 2012.

[10] Lhůta k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost podle výzvy soudu proto počala běžet dne 23. 3. 2013 a marně uplynula v pátek dne 29. 3. 2013, a to v souladu s ustanovením § 40 odst. 1 věty první s. ř. s., podle něhož *„lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.“* Soudní poplatek však stěžovatelem nebyl v soudem určené lhůtě a ani později až do dne vydání tohoto usnesení zaplacen, přičemž stěžovatel na usnesení, kterým byl vyzván k zaplacení soudního poplatku, ani žádným jiným způsobem nereagoval.

[11] Vzhledem k tomu, že poplatek za kasační stížnost nebyl odpůrcem jako stěžovatelem v soudem stanovené lhůtě a ani později až do dne vydání tohoto usnesení zaplacen, Nejvyšší správní soud řízení o jeho kasační stížnosti v souladu s § 47 písm. c) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. a ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích usnesením zastavil.

[12] Nejvyšší správní soud dodává, že zastavení řízení o kasační stížnosti odpůrce jako stěžovatele nemá žádný vliv na další projednání a rozhodnutí o kasační stížnosti navrhovatelky a) proti témuž rozsudku.

[13] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti odpůrce jako stěžovatele rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. dubna 2013

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu